

SAMENWERKEN IN GOUDA

ALGEMEEN

Mooi dat er een plan is. Dank voor ieders inspanning. Natuurlijk blijven er wel wat vragen. Als inwoner van de stad heb ik het proces rond de totstandkoming rommelig en onvoldoende inzichtelijk gevonden. Onduidelijkheid is voor mij gebleven. Bijvoorbeeld rondom de status van het Samenlevingsakkoord en de Samenwerkingsafspraken die als hoofdstuk 3 in het akkoord zijn opgenomen. Waarom worden de afspraken niet gedragen door alle partijen die het akkoord aanbieden?

Door het onduidelijke proces staan de initiatiefnemers wat het vertrouwen (hoofdstuk 2) betreft helaas meteen al op achterstand.

Het plan is een tamelijk algemeen omschreven kader. Ik ben benieuwd naar de keuzes die voor de uitwerking zullen worden voorgelegd.

In het hoofdstuk 9 (Een verbonden Gouda) geeft u het belang aan van een wijkgerichte kijk en een beleid dat tegemoet komt aan de verschillende behoeften per wijk. De aandachtspunten voor mijn wijk heb ik – gebaseerd op mijn eigen ervaring en inzicht – in deze reactie weergegeven.

MIJN WIJK, KORTE AKKEREN OUD

Ik woon hier met plezier.

Laat ik vooropstellen dat ik bevoorrecht ben met de woonplek in mijn wijk. Ik heb goede burens, het uitzicht is mooi en ruimer dan in andere straten in de wijk. Ik woon er nu acht jaar. Ik voel me er thuis. Toch maak ik me zorgen.

Wonen

Sommige eigendommen vertonen ernstig achterstallig onderhoud, op het gevaarlijke af. Nog niet zo lang geleden ontvingen wij in onze wijk aanbiedingen van huisjesmelkers die pandjes wilden opkopen. Zij zijn inmiddels ingehaald door de bijzondere ontwikkelingen op woningmarkt.

Straten en delen van de wijk waar vernieuwing heeft plaatsgevonden (Westerkade, Walvisstraat bijvoorbeeld) zien er meteen aantrekkelijker uit, opgeruimd, minder vuil. Er moet niet nog meer bijgebouwd worden in de wijk (zoals op de Jan Ligthartlokatie). De wijk is al erg verdicht. Meer openheid en groen is wenselijk in dit gebied.

Veiligheid

De wijk moet veiliger.

Verkeer

Op het gedeelte Lazaruskade-Wachtelstraat tussen Oranjeplein en Bolwerk wordt dagelijks verraderlijk hard gereden; 80 a 100 km per uur of meer is geen uitzondering.

Vooraf enkele motorrijders vinden het een sport om er lekker te knallen. Ook in de Prins Hendrikstraat wordt nogal eens gescheurd. Onlangs waren er nachtelijke races.

Garagebedrijven Onder de Boompjes zorgen regelmatig voor overlast door wegblokkades.

Parkeren

Tot mijn schrik lees ik in de samenwerkingsafpraak over het parkeren dat u voorstelt het straatparkeren in Korte Akkeren voor de eerste drie uur (bijna) gratis te maken. Ik vraag u dit plan te beperken tot dat gebied waar de problemen echt urgent zijn (winkels, gezondheidscentrum). Aan onze kant van de wijk (Prins Hendrikstraat en omgeving) zijn wij blij met het vergunningparkeren zoals dat nu bestaat. Aan de rand van de binnenstad, met een sportschool als publiekstrekker was het een chaos met kortparkeerders. Deze mensen zijn nu waarschijnlijk gebruik gaan maken van de Bolwerkgarage, maar die komen geheel terug als het bij ons aan de overkant gratis wordt.

Bestrating, straatmeubilair, geveltuintjes.

Een bron van ergernis is de bestrating. De hoogteverschillen hebben hier en daar tot belachelijke 'creatieve' oplossingen en lapwerk geleid. Turfsingel en Prins Hendrikstraat zijn onbegaanbaar voor voetgangers, zeker voor mensen die slecht ter been zijn.

Op sommige plekken zijn en worden speeltuintjes aardig opgeknapt (achter Garensponnerij bijvoorbeeld).

Geveltuintjes zijn benenbrekers. Bewoners beginnen soms enthousiast, maar na verloop van tijd zijn het kattenbakken of loopt het uit de hand met groeizame planten en struiken die de doorgang op het voetpad versperren.

Vervuiling

De wijk moet schoner

De wijk moet schoner. We zien het allemaal. Ik loop soms tot mijn enkels in het zwerfpuil van mijn huis naar de parkeerplaats bij het kaaspakhuis. Cyclis rijdt nu al op werkdagen een extra rondje door de wijk. Het effect is matig.

De Prinses Julianastraat is al zolang ik hier woon de vuilnisbelt van de buurt. Zo zijn er meer straten die ik graag mijds. De Bosweg met de vrachtwagens en busjes die er moeten lossen; de Schoolstraat met de grofvuildump. De Turfsingel is een mooie, maar stinkende route door het gedumpte en aangevreten plasticafval langs de waterkant. Het hangt en zwerft er altijd. Ook buiten de inzamelingsdag.

Systeem afvalinzameling moet (weer!) op de schop. Verwerkingsbedrijven leren ons dat nascheiding vele malen effectiever is dan gescheiden inzameling. 'De mensen leren het nooit!' is niet alleen een veel gehoorde verzuchting; het is de ervaring en de werkelijkheid, helaas.

Groen

De wijk moet groener.

Er zijn ambities en plannen. Maar in mijn directe woonomgeving komt er niet veel van terecht. Wij hebben als bewoners zelf bomen en groen gefinancierd en aangelegd op en rond de versteende parkeerplaatsen achter de Wachtelstraat en naast het kaaspakhuis. Bijna onmogelijk omdat de ondergrond uitsluitend uit puin en oude asfaltlagen bestaat. Met veel moeite konden wij vier bomen planten en een groenstrook aanleggen..

Helaas is ook op deze plek een zogenaamde milieustraat geplaatst. In de praktijk een open vuilnisbelt waarvan de rommel de kleine groenstrook in waait.

Het vergroende Erasmusplein blijft toch een glibberige betonmassa. Helaas. De geveltuintjes dragen niet bij aan het groen in de wijk. De parkeerplaats daar is een grote vuilstort.

Discriminatie, racisme

De wijk moet toleranter

Als ik met een vriend door de wijk loop, word ik soms nagesist, in de nek gespuugd of uitgescholden ('homo's!'). Mannen klimmen tegen de gevel om mijn regenboogvlag eraf te rukken en mee te nemen. (Een buurman draait de zaak om en zegt: steek die vlag maar niet meer uit, je maakt het onveilig voor ons allemaal.) Dit is geen gewoon vandalisme of diefstal; het is terrorisme. Het gebeurt stelselmatig door de hele stad. Het zaait angst. Het is onduidelijk wat er met discriminatiemeldingen en aangiftes gebeurt. We lezen de aantallen terug in een jaarlijks rapport. Dat is het.

Het sociaal team steekt de regenboogvlag niet uit op coming outdag 'om geen cliënten tegen het hoofd te stoten'. De wijkcentra idem. Met Kwadraad was afgesproken om er te vlaggen op 11 oktober en 17 mei. De Regenboogalliantie leverde de vlaggen, compleet met stok en houder. Ze hebben nooit gehangen en zijn bij navraag onvindbaar.

Ik kom veel uitingen van onbewust (misschien wel onbedoeld) racisme tegen. Het zit in de taal en bij sommige mensen in de geest. Beoordeeld worden op je achternaam bijvoorbeeld. Het gezondheidscentrum discrimineert mensen die geen Nederlands spreken.

En dan de polariserende Goudse politici die bijvoorbeeld over een AZC spreken als 'een sterrenhotel'. Geef als politicus, gezagsdrager, diender en ambtenaar het goede voorbeeld. Gouda pretendeert een tolerante stad te zijn. Straal dat ook uit.

De politie

Ik pleit al jaren voor een afdeling Roze-in-Blauw bij de politie zodat meldingen en aangiftes in gevallen van lhbtq+ gerelateerde haat en geweld met enig inlevingsvermogen worden opgenomen en geregistreerd.

Zorgelijk vind ik ook de stickers op lantarenpalen (en zelfs op mijn brievenbus) met fascistische, racistische en lhbtq+ discriminerende boodschappen.

De gemeente

De gemeente is onbereikbaar. De telefonische bereikbaarheid is waardeloos; lange wachttijden, waarna je vaak verbonden raakt met de voicemail op de mobiele telefoon van de medewerker naar wie je vraagt. Irritant zijn de vragen van de centralist “waar gaat het over?”. Die weigert door te verbinden als die vraag niet wordt beantwoord. Vooral burgerzaken is niet telefonisch toegankelijk. Vaak word je afgescheept met het advies een e-mail te sturen. Ondanks de vriendelijke welkomstboodschap van de burgemeester op het telefoonkeuzemenu is men weinig klant- of burgergericht.

Over het algemeen zijn de medewerkers vriendelijk en aardig, maar niet altijd even adequaat of competent. De bejegening kan beter en met meer inlevingsvermogen.

Alles wat ik hier wil zeggen is niet nieuw. Het meeste heb ik eerder gedeeld met verantwoordelijke diensten en personen bij onze gemeente.

Gouda, 23 juni 2026